

वा० रा०

॥६॥

विवक्षितप्राशस्त्यमेवाह त्वंहीति ॥११३॥ हनूमद्वारकमारुतपूजायां कारणांतरमप्याह ॥ शृणुचापीति ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ क्षिप्तः आकाशमुक्षिप्तः ॥ १८ ॥ ११९ ॥ ततः उक्तकारणादेषसंबंधः पूजाप्रयोजकः स्वरक्षकपुत्रत्वरूपः ॥ १२० ॥ अस्मिन्कार्ये प्रत्युपकाररूपे एवंगते सति चिरात्प्राप्ते सति मया समुद्रेण चेति शेषः ॥ त्वं पूजास्वी

त्वं हि देववरिष्ठस्य मारुतस्य महात्मनः ॥ पुत्रस्तस्यैव वेगेन सदृशः कपिकुंजर ॥ ११३ ॥ पूजिते त्वयि धर्मज्ञे पूजां प्राप्नोति मारुतः ॥ तस्मात्त्वं पूजनीयो मे शृणुचाप्यत्र कारणं ॥ ११४ ॥ पूर्वकृतयुगे तात पर्वताः पक्षिणोऽभवन् ॥ तेपि जग्मुर्दिशः सर्वा गुरुडा इव वेगिनः ॥ ११५ ॥ ततस्तेषु प्रयातेषु देवसंघाः सहर्षिभिः ॥ भूतानि च भयं जग्मुस्तेषां पतनशंकया ॥ ११६ ॥ ततः क्रुद्धः सहस्राक्षः पर्वतानां शतक्रतुः ॥ पक्षांश्चिच्छेदवज्रेण ततः शतसहस्रशः ॥ ११७ ॥ समामुपगतः क्रुद्धो वज्रमुद्यम्य देवराट् ॥ ततो हं सहसा क्षिप्तः श्वसनेन महात्मना ॥ ११८ ॥ अस्मिन् लवणतोये च प्रक्षिप्तः प्लवगोत्तम ॥ गुप्तपक्षः समग्रश्च तव पित्राभिरक्षितः ॥ ११९ ॥ ततो हं मानयामित्वा मान्यो सिमममारुते ॥ त्वयाममेषसंबंधः कपिमुख्यमहागुणः ॥ १२० ॥ अस्मिन्नेवंगते कार्ये सागरस्य ममैव च ॥ प्रीतिं प्रीतमनाः कर्तुं त्वमर्हसि महामते ॥ १२१ ॥ श्रमं मोक्षय पूजां च गृहाण हरिस्तम ॥ प्रीतिं च मम मान्यस्य प्रीतोऽस्मितवददर्शनात् ॥ १२२ ॥ एवमुक्तः कपिश्रेष्ठस्तन्नगोत्तममब्रवीत् ॥ प्रीतोऽस्मि कृतमातिथ्यं मन्युरेषोपनीयतां ॥ १२३ ॥ त्वरते कार्यकालो मे अहश्चाप्यतिवर्तते ॥ प्रतिज्ञां च मया दत्तानस्थातव्यमिहांतरा ॥ १२४ ॥ इत्युत्तवापाणिना शैलमालभ्य हरिपुंगवः ॥ जगामाकाशमाविश्य वीर्यवान् प्रहसन्निव ॥ १२५ ॥

कारेण तयोः प्रीतिं कर्तुमर्हसि ॥ १२१ ॥ मान्यस्य वायुसंबंधात्तव पूज्यस्य मम प्रीतिकुरु इति शेषः ॥ १२२ ॥ मन्युः पूजानं गीकारजं दैन्यं ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ शैलमालभ्य स्पर्ष्ट्वा ॥ प्रहसन्निवेति एतावत्प्लवनेपि श्रममारोप्य वृथायं प्रयास एतयोरिति प्रहासः ॥ १२५ ॥

सु० का०

॥६॥